

Ressò

febrer 22

SOL la soletat i la llum

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

Els nostres Simeons i Annes

En iniciar el mes de febrer amb la festa de la Candelera, ens venen de seguida al pensament dos personatges molt relacionats i que amb tota raó s'han convertit en els patrons del nostre moviment de la gent gran Vida creixent: Simeó i Anna, dos ancians que van reconèixer el Messias¹ quan Josep i Maria el portaven per presentar-ho al temple (Lluc 2,22-38). Encara que discret, tots dos van tenir un paper important en l'obra de la salvació, perquè van identificar el Crist i van testimoniar d'Ell a la gent, i tot això gràcies a la seva obertura a l'acció de l'Esperit Sant.

L'Evangelista Lluc ens descriu així el vell Simeó: *«Era just i pietós, esperava que Israel seria consolat i tenia el do de l'Esperit Sant. En una revelació, l'Esperit Sant li havia fet saber que no moriria sense haver vist el Messies del Senyor. Va anar, doncs, al temple, guiat per l'Esperit...»* (vv.25-27a). ¿No és veritat que tots podríem aprendre de l'actitud de Simeó i que aleshores la nostra vida cristiana resultaria enriquida? D'Anna, Lluc traça aquest breu, però suggestiu, retrat: *«Hi havia també una profetessa, Anna, filla de Fanuel, de la tribu d'Aser. Era d'edat molt avançada: havia viscut set anys amb el seu marit, però havia quedat viuda, i ara ja tenia vuitanta-quatre anys. Mai no es movia del temple i donava culte a Déu nit i dia amb dejunis i pregàries. Ella, doncs, es va presentar en aquell mateix moment i donava gràcies a Déu i parlava de l'infant a tots els qui esperaven que Jerusalem seria alliberada»* (vv. 36-38). Simeó i Anna són un exemple de com pot omplir-se de vida i de sentit l'ancianitat de les persones. Quan la vellesa aclapara el cos i la ment, quan sembla restar energies, l'Esperit Sant encara dóna forces per mantenir-se fidels al servei de Déu escoltant la seva Paraula, pregant i evangelitzant.

En aquesta festa tan bonica, vull retre homenatge als Simeons i Annes de les nostres comunitats cristianes, homes i dones que viuen una veritable vocació de servir Déu a través de la pregària, personal

---

1 Acostumo a escriure així la paraula "Messias", ja que no es tracta d'un plural femení català, sinó d'una paraula hebrea teòfora, és a dir, portadora del nom de Déu. La terminació -ias (de l'hebreu yah) és una abreviació del nom de lahveh. Val el mateix criteri per a noms hebreus com Elias, Isaïas, Jeremias, etc.

Editorial

i comunitària, i de la participació en els grups de Vida creixent, els quals són un mitjà d'enriquiment espiritual i d'evangelització. ¡Quina sort tenim a la nostra parròquia de poder tenir l'església oberta durant el dia perquè la gent pugui atansar-se a Déu i venir a pregar amb tota llibertat! ¡Quina sort tenim que hi hagi persones que exerceixen el sacerdoci comú dels fidels, lloen i adoren Déu i pregunten per les necessitats del món, del país, del poble i de l'Església! Els nostres Simeons i Annes ens mostren com les llànties, que han anat gastant l'oli de la seva vida, encara tenen prou energia per continuar fent llum al seu voltant. Els nostres Simeons i Annes són un tresor valuós que enriqueix l'Església.

Ser jove és quelcom que tothom desitja, però és més desitjable encara haver arribat a l'ancianitat amb plenitud de saviesa i de pietat i mostrar que encara hom té forces, perquè no és un mateix qui les fabrica, sinó l'Esperit Sant qui ens les dóna. Tot celebrant amb goig la festa de la Presentació del Senyor, us convido a tenir l'actitud contemplativa de Simeó i Anna i, desde la nostra senzillesa, a saber també aportar una mica més de pau, serenor, llum i esperança sobre el nostre món.

*Mn. Joaquim Meseguer García, pvre.
consiliari diocesà de Terrassa de Vida creixent.*

Espai de reflexió i pregària

Aturar-se. Cicle C. La colla

Aquest podria ser el títol de la seqüència cinematogràfica de Lluc en torn del llac de Galilea.

Els elements: una barca, peixos, xarxes i pescadors.

Per a la seva empresa, el Mestre de Nazaret, sense cap títol de marketing, necessita reunir la seva colla.

I sortí a prendre la fresca ran del llac. Va veure amb quina mena de gent podia comptar. De seguida la gent s'aglomerà en torn seu. No en va fer gaire cas. Va anar a trobar els pescadors de dues barques, que rentaven les xarxes. Nois, em deixeu pujar? Ara aparteu la barca una mica de terra. I així, lliure d'empentes, Jesús començà a ensenyar de la barca estant.

I ara, l'última escena: Simó, tira endins, i caleu la xarxa. Mestre, es pesca de nit, i no de dia! I aquesta nit no hem pescat res: però ja que ho dieu vós, calaré la xarxa. El resultat ja el sabeu.

El nostre temps és de xerreres, clagues i xerraires. S'ha perdut la confiança en les paraules perquè no tot el que es diu és veritat, i per tant, no escoltem. "La paraula", entre nosaltres, només té la realitat d'expressar el que pensem o ensenyem.

A l'orient, entre els hebreus, té valor de "paraula = acció", és a dir, és quelcom que es realitza, que porta en si mateix vida, moviment, activitat. Déu digué: Que hi hagi vida. I hi hagué vida.

Les xarxes foren tirades per la paraula, i hi hagué peixos. I Jesús cridà a uns pescadors, i per la seva paraula -no pels mèrits personals- aparegué la quarta part de la Colla!

Què opines de les teves paraules? Quins fruits sonen?

Mn. Pere Arribas- diaca

Espai de reflexió i pregària

Salm 20 Que el Senyor t'escolti en dies de perill

Vingui a nosaltres el vostre Regne:

El Crist ja ha triomfat, és cert; però de moment “encara no veiem que tot li estigui sotmès” (He,2,8). Ell mateix ens exhorta a demanar incessantment la plena realització de la voluntat del pare, fins a les últimes conseqüències, la vinguda del Regne i el seu retorn gloriós: “Veniu, Senyor Jesús!”

Que el Senyor et respongui el dia del perill,
que t'empari el nom del Déu de Jacob,

3 que t'ajudi des del santuari

i et sostingui des de Sió.

4 Que tingui presents les teves ofrenes

i es complagui en els teus holocaustos. **Pausa**

5 Que et concedeixi el que desitja el teu cor

i dugui a terme tot el que et proposes.

6 Que puguem celebrar la teva victòria

i alçar els estendards al nom del nostre Déu.

Que el Senyor faci tot el que demanes!

7 Ara sé de cert que el Senyor

dóna al seu Ungit la victòria;

li respon des del santuari, en el cel,

amb prodigis del seu braç victoriós.

8 Uns es fien dels carros, altres dels cavalls;

nosaltres invoquem el nom del Senyor, el nostre Déu.

9 Ells no s'aguanten i cauen,

nosaltres resistim a peu dret.

10 Senyor, dóna al rei la victòria

i respon-nos el dia que t'invoquem.

Fuentes

Queridas amigas, queridos amigos:

Con alguna frecuencia, sobre todo últimamente, me cuesta elegir un tema para nuestro Ressò. Me gusta variar, pero no están los tiempos para ponerse a recomendar el salir al cine, o al teatro, o a una exposición. Siempre queda el disfrutar de un libro. Pero me gusta variar...

Por fortuna siempre encuentro personas dispuestas a compartir una idea, una sugerencia. Y hoy respondo a una de ellas: sugerir y, en la medida de lo posible, dar pistas para pasear por la ciudad y disfrutar de lo que nos ofrece. A veces obras grandes muy conocidas pero siempre disfrutadas, a veces pequeñas joyas que pueden pasarnos desapercibidas al pasar. Hoy va de esto último.

Pequeñas fuentes urbanas, del Eixample, construídas en los años 20... del siglo 20.

No son las únicas que hay en la ciudad, pero sólo en este distrito ya me salen unas 11. Creo que para uno o dos paseos tranquilos hay bastante. Por cuestiones de espacio me limitaré a enumerarlas y daros la localización. Por fortuna en internet encontrareis más datos... a veces demasiados.

- *Fuente de Trinxà.* Sobre una base de piedra un pilluelo de bronce sostiene el grifo con las manos. Ronda de Universidad con Pelayo.
- *Fuente del joven de los cántaros.* Sobre una base de piedra, una figura en bronce alza un botijo para beber. Plaza de Urquinaona.
- *Fuente de la rana.* Sobre base de piedra, un joven en bronce sostiene entre las manos el grifo en forma de rana. Córcega con Diagonal.
- *Fuente de la palangana (o del Negrito).* Una joven limpia la cara de un chico negro que sostiene la palangana. Bruc con Diagonal.
- *Fuente de la Labradora.* Representa la conocida fábula de la lechera. Plaza del Dr. Letamerndi
- *Fuente de la Tortuga.* Dos niños, uno sentado y otro de pie, sobre una tortuga. Plaza de Goya.
- *Fuente de la sardana.* Cinco figuras bailando y sobre el bloque de piedra el verso de Maragall. Plaza de Tetuan.
- *Fuente de la Caperucita Roja.* La niña del cuento apoya la mano sobre un pacífico lobo. Paseo de san Juan con Roselló.
- *Fuente del Efebo.* Sobre una base de piedra, un joven desnudo alza su mano. Diagonal con Bailen.

Panoràmica

- *Fuente del Gallo*. En la plaza del Gallo.
- *Fuente del Pato*. Valencia con Enamorados.

Podeis repartirlas en dos paseos, agrupando las que están por debajo o en el entorno de la Gran Vía. Y las que quedan más arriba, hacia la Diagonal. Con un plano os situareis enseguida. Y por experiencia os digo que puede ser tan placentero como el paseo, la preparación de este.

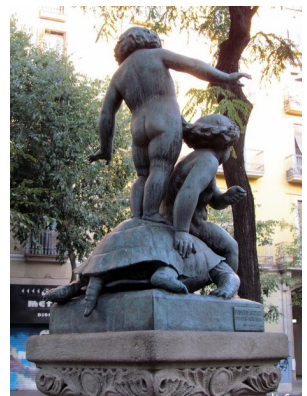
Un pequeño extra, para quien lo desconozca. En la plaza de Catalunya, bajando hacia mar, por la banda Besós, hay unos grandes pilares ornamentales, en ellos unas gigantescas estatuas. En la primera de ellas, sobre el brazo de un gigante barbudo, hay una imagen de la Virgen de Montserrat. La imaginería y el simbolismo pueden quedarse para otro día, como la posibilidad de compartir alguna anécdota en torno a ella. Seguro que sabeis de eso más que yo.

Esto, a modo de pista, pues seguro que esta pequeña idea os provocará otras. Podeis buscar más rutas en internet. La ciudad tiene cantidad de posibilidades. Y personalmente creo que la mejor manera de conocer un lugar es patearlo.

Yo he manejado, en ocasiones, el libro de Alexandre Cirici. Es de los años 70, pero según mis datos hacia 2012 o 13, se hizo una edicion más completada. Hay dos libros de este autor, el más conocido es *Barcelona pam a pam*, y hay otro sobre el arte de Barcelona, no recuerdo exáctamente el título.

Por hoy nada más. Hasta otro día.

Un abrazo, *María Jesús Ramos*

Panoràmica

Celebració de la Candelera

El dia 2 d'aquest mes de febrer, a la basílica de Sant Josep Oriol, hem celebrat la presentació del Senyor al temple de Jerusalem i també la festa dels nostres patrons Simeó i Anna que són per a nosaltres un exemple de fe, d'esperança i de servei a la comunitat. Ha presidit la celebració Mns. Sergi Gordo que ens ha animat a treballar tots plegats pel Regne des de Vida Creixent.

500 anys de Sant Ignasi a Montserrat i Manresa

Iñigo Lopez de Loyola va néixer el 23 d'octubre de 1491 al castell de Loyola del municipi d'Azpeitia de l'actual Guipuzcoa. Era el més petit de tretze germans.

Als 18 anys va començar la seva carrera militar, com era l'ideal dels joves de casa noble d'aquella època, i va entrar al servei del duc de Nàjera virrei de Navarra, participant a moltes batalles, però el mes de maig de 1521 lluitant contra l'exèrcit francès en el setge de Pamplona una canonada li va destrossar la cama dreta.

Va ser portat a la casa pairal de Loyola i en una època en que no hi havia anestèsies va suportar dues dolorosíssimes intervencions, ja que després de la primera els ossos no havien quedat ben alineats, i li sortia un os que per a un cavaller militar no quedava estètic i va voler una segona intervenció de correcció, encara més dolorosa que la primera.

Durant la convalescència, per cobrir les hores d'avorrimet, Ignasi somiava amb històries cavalleresques i militars, i com que aquests llibres no hi eren al castell, la seva cunyada Margarita de Araoz, muller del seu germà gran, li va donar per llegir la "Vida de Crist" i vides de sants. I mentre les llegia s'aturava a pensar tot raonant amb si mateix: "Sant Domènec va fer

això, doncs jo també haig de fer-ho. Sant Francesc va fer això, doncs jo també haig de fer-ho."

Un cop recuperat va decidir peregrinar a Terra Santa per venerar els llocs per on havia caminat i havia estat crucificat Jesús, i així a dalt d'una mula empenyé camí cap al port de Barcelona per embarcar, però amb la intenció de passar abans pel monestir de Santa Maria de Montserrat

En un poble abans de pujar a la muntanya va comprar un vestit de tela de sac, amb el que pensava peregrinar a Terra Santa i en arribar a Montserrat la vigília de la festa de Nostra Senyora, el 25 de març de 1522, va vetllar tota la nit les armes davant l'altar de Santa Maria, i després d'una llarga confessió general deixà al peu de l'altar les seves armes de militar es despullà de la vestimenta, que va donar a un pobre, i es vestí amb la roba de sac.

Passà tres dies a Montserrat en col·loqui espiritual amb la comunitat, i en baixar de la muntanya, va haver de fer a Manresa una estada d'onze mesos, molt més llarga del que en principi pensava, perquè a Barcelona no deixaven entrar els foresters per causa de una epidèmia de pesta. Es va instal·lar en una balma o cova, on dejunava i vivia pobrament i fent tasques a l'hospital

Panoràmica

a canvi de manutenció, dedicant moltes hores al dia a fer oració.

Durant aquesta estada a Manresa Ignasi va viure una ferma experiència espiritual que va reflectir en unes reflexions i meditacions sobre fets i paràboles de l'evangeli per aplicar a la pròpia vida, en paraules d'ell "como si presente me hallare", els famosos exercicis espirituals.

Quan les circumstàncies ho permeteren passà per Barcelona i s'embarcà cap a Terra Santa, on durant quatre setmanes visità tots els llocs sants i s'hi volia quedar per sempre a Jerusalem, però

el provincial dels franciscans no li permeté i de retorn es quedà dos anys a Barcelona on anava a classe del que en deien gramàtica i demanava almoïna a la porta de Santa Maria del Mar, que després repartia entre els pobres, però els mateixos mestres li van aconsellar que per poder predicar havia de fer estudis superiors de teologia i va anar a Alcalà, Salamanca i més tard a la universitat de Paris on va arribar l'any 1528 i és on va reunir el grup de companys que varen fundar la Companyia de Jesús.

Daniel Pinya i Batlle

Per una Església Sinodal

El Papa Francesc ha proclamat així l'objectiu d'aquest Sínode:

“La finalitat del Sínode i d'aquesta consulta no es produir documents sinó fer germinar somnis, suscitar profecies i visions, fer florir l'esperança, aprendre els uns dels altres i crear un imaginari positiu que il·lumini les ments, enardeixi els cors i doni força a les mans”

El treball sinodal ens proposa aquestes preguntes fonamentals:

Quines experiències tinc d'aquest “caminar junts” a la meva comunitat? Com les valoro?

Quins passos ens convida a fer l'Esperit per créixer en el nostre “caminar junts”?

També ens proposa altres preguntes per reflexionar”

Qui són els nostres companys de viatge?

Com són escoltats els laics, especialment dones i joves?

Com participem en l'escolta de la Paraula i en l'Eucaristia?

Com estem al servei de la missió de l'Església?

Com som corresponsables en consells pastorals, parroquials, diocesans...?

Panoràmica

Com es possibilita espiritualitat i formació adequades per a “caminar junts”? Aquestes reflexions ens han d'ajudar a renovar les nostres mentalitats, la manera de fer església i de caminar junts.

Podem fer la reflexió en els nostres grups o en altres grups de la parròquia. La vostra aportació ha de ser una síntesi del que heu compartit. Animem-nos a viure aquesta experiència eclesial amb molt ànim i compromís.

M. Dolors Coscojuela

Parròquia de La Puríssima Concepció

El grup de Vida Creixent el dia 4 de gener vam fer una sortida per gaudir de la il·luminació de l'Hospital de Sant Pau, un espectacle meravellós. Tot fou molt ple del caliu que ens dona “Vida Creixent”.

Hem de gaudir de totes les coses maques que ens dona el Senyor. Ànims!!!

El grup de Vida Creixent recorda a l'estimada M.Teresa Mas que va pujar al cel aquest mes de gener.

Va ser una de les fundadores del 1r grup de Vida Creixent de la nostra estimada parròquia.

Fou un exemple de viure pels altres, grans i joves, i ens ha deixat en heretat un gran amor i responsabilitat vers la cristiana finalitat de Vida Creixent.

Tots sabem que descansa en el Pare.

Agenda 2022

Març

Dijous 3: Reunió d'animadors A les 17:00 h al carrer València 244, 1 (Auditori J. Maragall)
TEMA VII LA, LA NOTA FONAMENTAL.

Abril

Dijous 21: Reunió d'animadors A les 17:00h al carrer València 244, 1r (Auditori J. Maragall)
TEMA VIII SI, ENTREGA SENSE CONDICIONS

Maig

Dijous 21: Reunió d'animadors A les 17:00h al carrer València 244, 1r (Auditori J. Maragall) **TEMA IX SILENCI, LA GRAN PARAULA**

Juny

Dijous 2: Reunió d'animadors A les 17:00h al carrer València 244, 1r (Auditori J. Maragall) **TEMA X HARMONIA, EM RECONEC EN DÉU**

TEMARI DEL CURS 2021-2022, "L'harmonia de la teva vida"
de Conxa Adell i Cardellach, monja benedictina monestir de Sant Pere de les Puel·les de Barcelona.

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

© Vida Creixent
C/València 218, 1r 2a Esquerra, Barcelona
08011 Barcelona - Tel. 93 412 21 20
info@vidacreixent.org - www.vidacreixent.org
Secretaria:
Tardes, dilluns i dimecres de 17:00 a 19:00 h

Text de la fotografia de portada:
SOL la soletat i la llum

Dipòsit legal: B. 8.204-2007
Disseny: Dfinis Design
Maquetació: David Albarracin